

overtallige, brugte Munderingsager fra Krigen; 2) Tilstedeværelsen af en fra Infurrectionsarmeen stammende Beholdning, bestaaende tildeels af Sager, som vare forfærdigede af mindre holdbart Stof end det fra Åserød Fabrik leverede; 3) en større Styrke til stadig Tjeneste end den planmæssige; og 4) en forøget aarlig Tilgang af Rekruter. Den Indflydelse, de to første Momenter udøvede, udstrakte sig over et Tidsrum af 6 Aar, i hvilke der paa Afdelingernes motiverede Indstilling maatte tilstaaes Extra-Leveringer til Erstatning af de cassable Stykker, hvis Afgang ikke dækkedes ved Terminleveringen. Det tredje Moment førte til de i Punkt 6 af vedlagte Rundskrivelse af 2den Juni 1853 givne Bestemmelser, hvorefter Afdelingerne havde at requirere Overmunderingsstykker til Dækning af den Afgang i Beholdningerne, som var en Følge af, at Tjenestestyrken havde været større end den planmæssige. Det fjerde Moment førte til Extraleveringer til første Udrustning af det større Antal Rekruter og, efter Afdelingernes motiverede Indstilling, til Vedligeholdelse af det større Antal Munderingsæt for Rekruter. Medens det tidligere havde været fast bestemt, hvilket Antal Stykker af hvert Slags der aarligt skulde leveres hver Afdeling, blev det efterhaanden tilladt Afdelingerne at requirere Sager i et andet Forhold, dog indenfor den samlede Værdi af de Sager, som efter de til samme Tid gjældende Bestemmelser udgjorde den normale Levering. Viste det sig, at en Afdeling paa Grund af særegne Forhold ikke kunde holde den fornødne Beholdning tilstede, fandt yderligere Extraleveringer Sted. For at raade Bod paa særegne Mangler, som efterhaanden viste sig, bleve ogsaa andre Foranstaltninger truffne. Saaledes indførtes Drejlsklæder ved Siden af den daglige Dragt (dengang Klædestrøje og Kirseisbeenklæder), uden at Terminen forandredes for denne. For de til Fodfolket leverede Drejlsklæder bleve Terminerne nærmere bestemte ved hoslagte Rundskrivelse af 23de Januar 1860; ved samme Skrivelse forandredes nogle Terminansættelser, og i dens Punkt 6 gaves en ny Bestemmelse for Beregningen af Munderingserstatningen for overtallig Tjenestestyrke. Dog ophævedes ikke derved Extraleveringer, tværtimod forudsattes saadanne at ville finde Sted efter særlig Indstilling, naar Afdelingerne havde haft Mandskab i Leir (i eller udenfor Garnisonen). Det factiske bestaaende Forhold i Aarene 1857—63 var saaledes, at Erstatning af Afgang i Afdelingernes Beholdninger ydedes: ved Terminlevering, Erstatningslevering for overtallig Tjenestestyrke og Extralevering efter særlig Indstilling.

De ved Munderingsbudgetterne begjærte Pengemidler til Erstatning af Afgang i Afdelingernes Munderingsbeholdninger have i Aarene 1852—57 været beregnede efter Værdien af Terminleveringen og Erstatningsleveringen, med Tillæg af 20—25 pCt. til Extraleveringer. Siden Aaret 1858, da der ved Udarbejdelsen af Planer til en ny Ordning af Hæren udregnedes, hvad det daglige Slid kunde ansættes til i Penge, ere de paa den Maade fremkomne Pengesatser anvendte ved Beregningen af Erstatningsleveringen, og siden Aaret 1864 er hele Budgettet for Anskaffelse af Munderingsstykker (Overmundering og Lædertoi) beregnet efter Slidet pr. Dag. Satserne bleve imidlertid i Aaret 1866 vilkaarlig satte lavere, end hvad der var udfundet i 1858, og ere senere bibeholdt uforandrede. Uagtet Beregningen i Budgettet saaledes gik ud fra Antallet af Tjenestedage, har dog Bevillingen altid været betragtet som en Bevilling en bloc, uafhængig af, hvilket Antal Tjenestedage der i Aarets Løb viste sig at være det virkelige.

Efter sidste Krig kunde Reglerne for Terminlevering ikke strax følges, eftersom Munderingsbeholdningerne vare altfor ueensartede, hvad angik Sagernes Bessaffenhed og Leveringstid, til at en saadan fast periodisk Levering kunde indtræde. Desuden havde, ligesom efter den forrige Krig, ved Munderingsdepotet store Beholdninger af brugte Sager, som maatte bringes i Anvendelse ved at udleveres til Afdelingerne. Indtil videre maatte man derfor gjøre Udleveringen afhængig af det virkelige Behov, som fremgik af Afdelingernes Requisitioner. De nye Sager, som anskaffedes for Aarets Budgetmidler, tjente da til efterhaanden at bringe Sæltbeholdningerne til at bestaa saavidt muligt af ubrugte Sager, medens de brugte anvendtes